

mere end noget andet Sted bliver selv den yngste Dreng som en ganske dagligdags Begivenhed stillet overfor Opgaver, der stiller hans Snarraadighed og Udholdenhed paa Prøve — ikke sjælden maaske med Risiko for Liv og Lemmer —, og Uddannelsen bliver derved en heldig Skole for Udviklingen af de Egenskaber, som er saa værdifulde for enhver Skibsbefalingsmand. Tillige lærer den unge Mand under Arbejdet i Sejlskibet bedst at forstaa, at Skibets Interesser og hans personlige Velfærd er og naturligt maa være næsten uadskillelige, og derved faar han den Forstaaelse af Tingene, som senere kvalificerer ham til, naar hans Tid kommer, at blive den naturlige Fuldmægtig for Rederen, som Sølovgivningen forudsætter at Skibsføreren skal være. Endelig kommer hertil det selvfølgelig, at Navigatøren paa Dampskibe og paa Motorskibe skal kende og forstaa Situationerne i de Sejlskibe eller Fiskefartøjer, hvis Vej han uafsladelig maa krydse.

Man vil af disse Bemærkninger forstaa, at kun Nødvendigheden bør begrunde en Forringelse af Kravene om Sejlskibuddannelsen. Sejlskibsflaadens Tilbagegang og vanskelige Forhold i det hele har imidlertid bevirket, at man erkender, at Vanskelighederne ved at tilvejebringe i hvert Fald hele den kvalificerende Del af Sejlskibsfarten, nemlig Matrosfarten, har været voksende i de senere Aar og nu har naaet et saadant Punkt, at det vil være hensigtsmæssigt, om der gives Bestemmelserne en vis Grad af Bøjelighed. I Overensstemmelse hermed lød Bestemmelsen om Sejlskibsfart i Lovforslaget simpelt hen paa 2 Aars Fart i søgaaende Sejlskib — saaledes lød det i Forslaget, som det blev forelagt Landstinget —, medens det samtidig foreslaas, at nærmere Regler om Fartsbetingelserne fastsættes ved kgl. Anordning. Hvor langt man foreløbig bør gaa med Begrænsning af Kravet om Matrosfarten, er endnu ikke helt klarlagt, men om dette Forhold saavel som om Spørgsmaalet om en mindre Nedsættelse af den nugældende Tonsgrænse fra de 60 vil man til sin Tid forhandle yderligere med de interesserede Kredse. Derimod har en Undersøgelse vist, at der stadig er tilstrækkelig Adgang for de unge Søfolk til at skaffe sig den forlangte Fartstid med Sejlskib, og denne almindelige Adgang til Sejlskibsfart vil altsaa blive saa meget mere rigelig, naar den paatænkte Nedsættelse af Tonsgrænsen gennemføres.

Af disse mine Bemærkninger vedrørende Betydningen af Sejlskibuddannelsen for de vordende Skibsbefalingsmænd vil

man forstaa, at det er med ikke ringe Betænkkeligheder, jeg i det andet høje Ting har modtaget en Ændring vedrørende dette Forhold, som gaar ud paa at nedsætte de 2 Aars Sejlskibsfart til 1½ Aar. Men da hele Landstingets Udvalg har været enigt at om ville gennemføre denne Nedsættelse, og da det er blevet anbefalet af Søfartsraadet, har jeg ment ikke at burde modsætte mig det.

Af øvrige Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg blot omtale, at der af Landstinget er indført en Ændring, som gaar ud paa, at der godkendes en Fiskeskipperskole paa Skagen. Der har i flere Aar været en privat Fiskeskipperskole paa Skagen, som ikke har faaet Statstilskud; den har haft et ret konstant Elevantal, og det er skønnet, at den ikke generer den godkendte Fiskeskipperskole i Frederikshavn. Derfor har man nu fundet det naturligt at foreslaa ogsaa Fiskeskipperskolen paa Skagen godkendt.

Endelig er der indført en ny § 8 i Lovforslaget, som tilsigter at fritage de tre Kommuner Bogø, Marstal og Nordby for det Bidrag, som de i de sidste 5 Aar har ydet til Opretholdelsen af Skibsførerafdelingerne ved disse Skoler. Det fører jo til nogen Merudgift paa dette Omraade, idet det Bidrag, der her er ydet til Skolerne, drejer sig om 1 500 à 2 000 Kr. Men paa den anden Side er jo Kommunerne ganske overordentlig haardt belastede økonomisk, og da et stort Flertal i det andet høje Ting ønskede disse Kommuner fritaget for disse Tilskud, har jeg givet min Tilslutning dertil.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Samuelson: Da den højtærede Handelsminister saa udførligt har motiveret Lovforslaget, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Lovforslaget imødekommer et paa Færøerne meget udbredt og længe næret Ønske om at faa en Styrmandsskole og den i Lovforslagets § 1 omhandlede udvidede Fiskeskipperprøve. Lovforslaget har, for saa vidt angaar de Bestemmelser, som direkte vedrører Færøerne, været forelagt for Lagtinget paa Foranledning af Ministeriet Stauning. Lagtinget har, som omtalt af Ministeren, tiltraadt det omhandlede Forslag, og jeg maa meget anbefale, at det gennemføres nu, saaledes at vore Fiskeskippere i den kommende Vinter kan faa Lejlighed til at forberede sig til den udvidede Fiskeskipperprøve.

Da det Parti, paa hvis Vegne jeg taler,